

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oadă 6 cr., a treia-oadă 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcel Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înăoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cărlan, Ploesti

Atac și apărare.

(m) Baccilul maghiarisării nu este numai de azi ori de ieri; el s'a ivit înainte de 1848, având un trecut de mai mult de un jumătate de secol. Mai întâi acest baccil urcios a infectat mașinăria statului și numai după aceea a pătuns în straturile societății maghiare.

Înainte de 1848 societatea maghiară nu era cuprinsă de furia maghiarisării. Cățiva corifei șovinisti au făcut propagandă în diete pentru crearea unui *stat național maghiar*. Ideea a prins rădăcini, s'a răspândit și deja la 1848 baccilul maghiarisării infectase o parte însemnată a societății. Urmarea a fost răscoala, produsă de șovinismul maghiar și căderea Ungariei sub absolutism. Absolutismul austriac a fost cel mai bun antidot al furiei de maghiarisare; el a nimicit din societate pericolul baccil, fără însă de a-l pute extermina cu desăvârșire.

De aceea vedem, că îndată ce Maghiarii, prin un norocos joc al sorței ajung singuri stăpânitori asupra noastră, statul reia firul întrerupt al maghiarisării. Baccilul a început să infecteze de nou mașinăria statului. Ideea maghiarisării se ivește mai întâi timidă și fricoasă, apoi cu cât puterea stăpânitorilor crește, cu atât ea se răspândește, cuprinde întreaga societate, devine tot mai îndrăzneată, mai cuceritoare, până ce în zilele noastre ajunge a fi de cea mai violentă obrăznicie.

În urma acestei monstruoase desvoltări a ideii de maghiarisare s'au născut așa numitele „*Kulturregylaturi*”, ca eflux al stărilor anormale, în cari a ajuns societatea ungurească întru urmărirea utopiei de maghiarisare.

Corifeii șovinisti ai maghiarisării și-au zis, că statul singur, cu puterea oficială, nu e în stare a îndeplini maghiarisarea tuturor elementelor „străine”, ci trebuie să-i dea mână de ajutor și societatea. Astfel s'au organizat, sub masca culturi, diferitele reuniuni de maghiarisare, dintre cari pe noi ne interesează cu deosebire două: faimoasa *EMKE* și cea mai nouă dintre ele: „*Országos Nemzeti Szövetség*”, sau pe scurt O. N. Sz.

Acestea sunt create anume pentru noi, una ca să ne „cultive”, cecă laltă ca să introducă în sinul nostru „patriotismul”.

Scopul ambelor este maghiarisarea, dar una cearcă a-l ascunde sub masca culturi și sub pretextul de apărare proprie, ear' a doua, O. N. Sz. mai agresivă, mărturisește, că se angajează la luptă, vrând a nimici „*agitatarii*” și a cultiva patriotismul între naționalități.

O asemănare între aceste scopuri mărturisite ne arată, că tendința de maghiarisare a devenit mai obraznică și lucră mai fără mască, chiar și dela înființarea EMKE-i încoace.

EMKE pe față nu are scop agresiv, cel puțin aflat de bine se-l tănuiașă. Ea voește a răspândi *cultura*, se înțelege maghiară, prin înființarea de biserici, școale, biblioteci, coruri etc. și voește conservarea și susținerea elementului maghiar, resfirat printre Români.

Corifeii EMKE-i mărturisesc și accentuează mereu aceste scopuri, cari după părerea lor sunt îndreptățite, căci vorba e de apărare. Chiar și așa numita *remaghiarisare*, ei o scusă afirmând, că au drept, pe basa conservării proprii, a *remaghiarisa pe Ungurii românisafi*. De acestia apoi află în tot Ardealul, așa că aproape toți Românii apar în ochii lor ca „*Unguri valhi-safi*”. După descrierea Ardealului făcută de EMKE, chiar și vestii nostri Moți sunt de origine Unguri, sau cel puțin au contopii în ei mare mulțime de elemente maghiare (EMKE, *Uti kalauz* p. 107). Pe baza aceasta — basă de „apărare” — cei dela EMKE își formează un drept de maghiarisare, fără de a fi, după afirmarea lor, agresivi. Își maschează adevărul încât se poate scopul și cearcă a-și împăca mustrarea de conștiință.

O. N. Sz. pășește mai pe față. Exmisul centrului la Turda, la constituirea filialei de acolo, un anumit Felszeghy, a expus scopurile, ce le urmărește această mai nouă reuniune. Ea are să desvolte activitate pe terenul social, de *naționalitate* și privitor la îmbunătățirea sorței muncitorilor. Dl Felszeghy a tăbărit cu mare furie cu deosebire asupra „*agitatorilor*” naționali, accentuând, că acestia pot fi numiți „*trădători de patrie*” și că sunt vrednici a fi excluși din sinul naționalității lor, ear' reuniunea O. N. Sz. își ține de datorință a-i combate cu toată puterea și *a-i nimici*.

Adecă EMKE e „*lup în piele de oaie*”, ear' O. N. Sz. încinge sabia gata de război!

Nu ne temem nici de una, nici de alta, trebuie însă cu toate acestea să fim atenți mereu la isprăvile lor, ca să le paralizăm efectul stricacios. Dușmanul, fie cât de nemernic și neputincios, nu e de desconsiderat, căci tocmai ne-combătându-l și nepunându-l nici o stavilă, poate deveni tare și periculos. De aceea fiecare din noi sentinela se fie, sentinela română, care nu numai veghează și e cu ochii în patru, dar și luptă contra năpădirii răului.

Devisa se ne fie: veghiare și luptă. Prin veghiare cunoaștem mișcările și manoperele dușmane, prin luptă ne apărăm, căci noi în adevăr voim apărare și nu atac.

Ear' mijloacele de apărare ni se arată de sine:

Să nu ne facem „*coadă la topor*”, să nu dăm ajutor noi însine dușmanilor, cum a făcut-o în Turda un pécătos de *Isaia Tordai* din Ofenbaia, și poate că o va face un *Toda* din Albac, ceea-ce numai un om cu sentimente naționale decăzute poate să o facă.

Să ne susținem școalele și să ne grupăm cu toată căldura în jurul reuniunilor noastre culturale. În special se întemeiăm și se ducem la înflorire în toate părțile și centrele despărțiminte „*Asociațiunei*”, deșteptând în popor interesul față de această mare reuniune.

Aceste sunt armele noastre de apărare, pe cari dacă le vom încinge, corifeii de maghiarisare nu-și vor ajunge scopul, să mai întemeieze încă odată atâtea reuniuni „*culturale*”, câte au.

Sibiu, 22 August n.

Steagul maghiar pe școalele noastre! Am amintit în nrul 168 despre ordinațiunea ministrului de culte, în sensul căreia autoritățile noastre școlare-bisericești sunt provocate ca în ziua de 20 August n., declarată ca *sărbătoare de stat*, să arboreze steagul maghiar roșu-alb-verde.

Ministrul de culte poate fi pe deplin îndestulit, căci înțeapă ordinațiune a avut rezultatul dorit: *Steagul ungurec a fost arborat alaltăieri pe școalele noastre!* De n'am fi văzut, n'am crede. Dar' acum după ce s'au săvârșit toate, ne năbușim simfămintele mândriei naționale batjocurite, și întrebăm pe dl ministru, pentru-ce anume a dispus arborarea steagului? Pentru-că a fost *sărbătoare de stat*, și ale statului sunt și

colorile ce se impun, — ni se va răspunde.

Statul?!... Bine, domnule ministru, înțelege că școalele noastre sunt ridicate din a noastră sudoare, susținute pe banii nostri și numai ai nostri. Și nu va fi nimeni în stare să ne arele un crucer tăiat în patru, pe care statul să-l fi jertfit pentru școalele noastre.

Întrebăm încă odată, ce are statul cu școalele noastre? Nimic. Adecă totuși are ceva. Școalele noastre confesionale o știu prea bine, că cel mai mare dușman al lor e statul, care încetul cu încetul are de cuget să le nimicească una după alta. Dacă din acest motiv s'a impus arborarea steagurilor, nu mai avem nimic de zis!...

Din România. Sâmbătă, în 20 l. c. au plecat din Sinaia la Ragaz, MM. LL. Regele și Regina, însoțiți de d-nii adjutanți colonelii Priboianu și Georgescu și de doamnele Mavrogheni și Bengescu.

Maiestățile Lor și Principele Ferdinand au fost primiți la gară, în salo-nul de recepțiune, de persoanele oficiale, de corpul diplomatic și de alte persoane aflătoare acum la Sinaia.

S'au oferit Reginei mai multe buchete de flori.

În tren s'au suit Principele Ferdinand, toți d-nii miniștri și dl Saligny.

La plecare, numărul public a aclamat în mod călduros pe Maiestățile Lor, urându-le călătorie bună.

Principele Ferdinand și miniștrii au însoțit pe Suverani până la Predeal, unde Maiestățile Lor și-au luat rămas bun dela toți, apoi au plecat înainte.

A. S. R. Principele moștenitor și miniștrii s'au întors cu un tren special la Sinaia.

Dl general Nepokoitschitsky, adjutantul Țarului, a fost primit Joi în săptămâna trecută în audiență de MM. LL. Regele și Regina, fiind trimis de Țar în chestia cadourilor trimise Suveranilor români.

Cadourile Țarului pentru M. Sa Regina, reprezintă o valoare de peste 200.000 lei.

Trimisul Țarului a remis M. Sale Regelui și o scrisoare călduroasă a Suveranului său.

Contele Angelo de Gubernatis de present petrece în Sinaia, unde este oaspele dlui V. A. Urechia.

Liga din Predeal a făcut o frumoasă primire dlui de Gubernatis. În săptămâna trecută M. S. Regele l'a invitat la un dejun. M. S. Regina l'a invitat la o audiență musicală, la care au luat parte d-na Leria Zosima, dl Enescu, dl d'al Orso etc.

Politica rusească și statele din Balcan.

Reichswehr în primul seu, dela 20 August se ocupă cu politica de stat a Rusiei, constatând, că Rusia azi nu mai stă pe „*picioare de lut*”, ci pe două picioare solide, și că atât în Asia, cât și în Europa și în special în Orientul Europei, merge cu pași siguri pentru a-și întări și consolida influența și puterea.

Dăm aci din articolul lui *Reichswehr* partea privitoare la aceasta:

„Politica de stat rusească nu se odihnește nici aici, nici dincolo, ci se consolidează dincoace ca și dincolo de Ural. *Alianța de arme a Bulgariei cu Muntenegru* cu greu se va fi efectuit fără expresa învoire a Țarului. Tot așa va trebui să se reducă *contrastul dintre Bulgaria și Serbia*, în măsură însemnată la felul și modul cum împarte Rusia lumina și umbră între Ferdinand și Alexandru. Și în sfârșit se poate lua drept succes al politicii rusești și *visita Regelui României în Petersburg*, precum și reacțiunea ce ar fi exercitat asupra atitudinii politice a României. Chiar și dacă am considera ca foarte exagerate propunerile și știrile despre o formală schimbare de front a României, care trecea până acum de avantgardă vrednică de încredere a triplei alianțe, nu începe îndoială, că înțelegerea între Petersburg și București trece, după felul cum s'a manifestat la visita făcută la curtea Țarului, hotărât peste măsura etichetei de curte. La tot cazul, politica rusească, care e așa de activă în Asia, nu e nici în Europa neactivă.

Și noi? O, cu noi sunt foarte mulțumiți în Rusia. *Novoje Vremia* numai acum de curând a lăudat pe ministrul nostru de externe, Contele Goluchowski, zicea ziarul acesta, e pentru Rusia o mărime cunoscută; se știe, ce poți aștepta dela el, și ce nu. Înlocuirea contelui Goluchowski cu un alt bărbat de stat, pe care nu-l cunoaștem în Rusia, nu se poate aștepta la simpatiiile cercurilor dătătoare de ton din Rusia. De aceea pentru Rusia e mai de dorit să vadă în fruntea oficiului austriac de externe pe contele Goluchowski, decât d. e. pe dl de Kállay..... Asta 'i-o credem pe cuvânt. Pentru-că și noi știm, ce putem aștepta dela contele Goluchowski și ce nu. Chiar pentru aceea însă ni-ar fi convenit totuși mai mult, dacă cei din Rusia n'ar ști-o aceasta așa de bine.”

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Scrisori dela băi.

Sângeorgiu-rom., 14 Aug. n.

III.

În legătură cu prima scrisoare de aici v'eu scriu și a doua. Nu de alta, fără că redacția a numerotat și i-a dat numărul I. Curioșii de pe aici mă întreba, când are să urmeze și a II-a. Le spunem, că I. nu înseamnă că are să mai urmeze ceva. Dar' nimenea nu voia să creadă și trăiau în buna credință, că în câteva zile are să fie și a II. La urmă le-am spus, se binevoiescă a căuta pe II. în aceeași foiță, ca scrisoare dela băile din Reichenhall. Mare le-a fost surprinderea.

Totuși, ca să nu abuzez de dorul celor-ce au nădărdit, scriu și aceste câteva șire, deși nu prea am un subiect, de care să mă ocup. Nici vorbă, că la băi nu poți să te ocupi tot cu același lucru. Nu de giaba ai venit să cauți distracție și să aibi variație în raport cu viața, ce ai trăit-o mai înainte și ce ai să o trăiești după-ce pleci. Deși adus în ispită să te plictisești, mai ales dacă îți lipsește spiritul de întreprindere la ștrengării, totuși urăști monotonia și cauți mijloace să o alungi. Așa și noi cu dorul după variație. Da, căci numai

în variație, fie ori-cum, putem să aflăm distracție.

Consecvent acestor vederi, nu se va mira nimenea, că eu încă voi scrie despre varii lucruri.

Necontestabil, că cele mai multe variații le putem face la petrecerile cu dans. De acestea am avut cu prisosință. Cea dintâi am atins-o în prima scrisoare. A doua, cea de Sf. Ilie, am anunțat-o în postscriptul scrisoarei. E obiceiul locului, ca una dintre petrecerile, ce se dau aici în decursul sezonului, să fie numită cea mai frumoasă petrecere. După ce se hotărăște această frumșetă, până acum încă n'am putut să înțeleg. Am întrebat pe mulți și mai ales pe multe, ca să mă conducă pe urmele acestei enigme, să-mi dea firul în mână, ca să pot deslega această problemă.

Mărturisind adevărul, zădarnice 'mi-au fost încercările de a ști cu ceva mai mult. La început eu îmi făcusem un plan, cum aș pute să determin acest lucru, chiar și utilizând formula eevă-țiunilor diofantice. La urmă, văzând că fie-cine află frumosul în altceva, că mă află în fața alor atâtea păreri, câte capete am consultat, m'am desbărat de gândul de a mai ști și acest lucru. Așa rog înainte, ca să fie fiiu dispensat de a spune, care a fost cea mai frumoasă petrecere dela Sângeorgiu: cea dela Sf. Ilie, ori cea din Dumineca următoare.

Cei-ce țin mult la aceea, ca să se orienteze după amintitul obicei al locului, să-și ceară informații, cum 'mi-am cerut și eu. Dacă vor pute să ajungă la vre-un rezultat, am să le mulțumesc foarte mult, dacă vor binevoi să 'mi-l comunice și mie.

Eu pot să spun cu conștiință liniștită, că 'mi-am petrecut foarte bine la toate petrecerile, ce s'au dat în sala cea mare a hotelului „Hebe”. Vă pot asigura, că ca corespondent conștițios nu am neglijat a lipsi nici dela una. Deosebirea, că la petrecerea dela Sf. Ilie, având în vedere deosebite considerante, am preferat să-mi petrec cu cunoștințele vechi. Pricina o spun. Fiindcă nu s'au oferit prilejuri de a-mi reaminti frumoase suveniruri din vremuri de mai înainte. Pentru aceasta însă nu poate să ridice nimeni acuză asupra mea, că am fost unilateral.

La petrecerea din 7 August, care pentru mine e mai mult decât ori-care, am făcut chiar dimpotrivă. Am dansat mult, mult de tot. Nu înseamnă însă neconsecvență în principiile mele, dacă la quadrilla I. am rămas în disponibilitate, dar' ce credeți, că nu aș fi vrut să dansez? Sau poate am vrut să demonstrez? Toți cei-ce mă vedeau îmi aruncau aspre muștrări. Nu puteau să-și dea seamă de atâtea nepăsare din parte-mi.

Coloanele de quadrille, lungi dela un capăt până la celalalt al salei, se află

vesele față în față. Ultimele pregătiri de un vîguros atac se isprăvesc. Melo-dioasele acorduri dela galerie fac să se pună în vibrare păturile de aer și isprăvită introducerea primei figuri, comanda dă signalul. Cu plăcute senzațiuni se aluneacă pe luciul parchet. În astfel de momente, ce nu poți să cetești de pe înveselitele fețe ale viilor dansatori? Ce deliciu să aibi fericirea a face mișcările în lungă coloană! Un amestec de tot variu în acest dans de salon.

Nu încere să-l analizez. Mulțiputini își vor fi dând seamă de situație în astfel de momente.

Am gustat de atâtea-ori și aceste delicii. De astă-dată eram dornic și de altceva. Muriam după rolul de observator într'un ascuns colț al salei. Mă potopia dorul să ocup de astă-dată loja moșului Moțu.

Și 'mi-am împlinit dorința.

Drept amintire a acestui privit din loje 'mi-a rămas — înclinare de gazetar însemnarea doamnelor și domnișoarelor, cari au jucat în acest quadrille. Nu o țin numai pentru mine. Eată-o: Doamnele: Șerban, Avram, Coroian, Onișor, Haupt, Scheopoea, Tanco, S. Murășanu, Halița, Monda, Marțian și domnișoarele: Lucreția Moisil, Letiția și Iuliana Murășanu, Blanca Măreș, Elenuța Domide, Neli Petri, Mărioara și Geni Borgovan, Estella Murășanu, Beti Șuteu, Alexan-

drina Soherca, Elena Strimbu, Elena Eskeles, surorile Szakács.

Nu pot să nu însemn, că în dragă-lasul costum național s'a prezentat numai d-șoara Elena Strimbu. Pentru această deosebită atențiune nu putem să-i fim decât recunoscători.

Nota petrecerilor cu dans dela Sângeorgiu e, că se isprăvesc îndată după pauză. Galopul numai odată am avut prilejul de a-l dansa. Natural, că continuarea petrecerii e cheful cu muzică, cam de regulă până la începutul curei de dimineață. Corespondentul d-voastre încă 'și-a permis a sta la o continuare de aceasta. Nu din alte motive, decât ea să vă poată da seamă și drept o mică amintire a veselelor *four-fiz-uri* de odinioară.

Să nu crează cineva, că singurele distracții de aici sunt *petrecerile cu joc*, spus în limbajul obicnuitelor „*învițătoare*”, proprii cărturarilor cu știința de limbă românească năseudeană, sau mai bine spus în terminologia lunei de aici, care totdeauna vorbește despre — *baluri*. Dar' 'mi-se pare, că am devenit confus. Nu în gândire, ci în exprimare.

Rămânând la obiect voi spune, că la băile de aici s'a dat și un „*Kinderball*”. Într'adevăr, o admirabilă idee a fost aceasta. N'avem cuvinte de a felicită pentru acest dragut cadou, făcut mititeilor din partea dlui căpitan Popovici. Acest bal — adevărat bal, nu pe-

CARIERELE VIETEI.

VIII.

Cariera preotească.

(c.) E lucru constat, că în alegerea carierei cel mai însemnat factor este chemarea spre o anumită carieră. Această chemare e condiție esențială la alegerea unei cariere și lipsa ei produce adese-ori nenorociri și neîndeșturi.

Cariera preotească nici închipui nu se poate fără chemare, fără *vocațiune* spre statul preotesc. Preoția nu e un simplu mijloc de traiu, o *lefterie* ca toate celelalte, ci o carieră de jertfă și abnegație în serviciul sublimiei idei a religiozității. Preoția nu poate fi considerată ca lefterie, fără a fi dejosită la un nivel atât de inferior, încât 'i-ar denega dreptul existenței.

Eată pentru-ce n'avem cuvinte de a reprobă îndeajuns ținuta nenorocită a acelor tineri, cari lipsiți fiind de mijloace spre a-și continua studiile pe alte cariere, intră la teologie numai fiindcă *n'au încătrău*.

Acești indivizi cugetă că se vor deda cu timpul, și totuși în cele mai multe cazuri ei sunt foarte nenorociți și neîndeștuliți în viață.

Și nu e mirare!

Dacă cineva intră în statul preotesc din considerațiuni exclusiv materiale, din o sută de cazuri de nouăzeci și nouă de ori se va afla desilusionat.

Preoțimea noastră este foarte slab dotată în raport cu calificația ce o are, și cel-ce se determină din vocațiune nealterată spre această carieră, știe foarte bine că s'a determinat pentru o carieră de jertfă, ca să nu-i zic de miserie.

Preoții cei adevărați sunt luminătorii neamului, sunt legăturile nemilo-cite dintre inteligență și poporul de rând, sunt păstori cei buni, cari nu caută ale sale, ci își dau viața pentru prosperarea turmei lor cuvântătoare.

Ear' preoții cei răi, cei-ce au îmbrăcat talarul din considerațiuni exclusiv materiale, sunt ca și vînzătorii de mărfuri, luminarea neamului e o chestiune cu totul necunoscută pentru ei, ei caută ale sale bunuri și numai intru atîta pot fi numiți păstori, intru-cît tînd și mulg nenorocita turmă.

Să ne dăm bine seama; numărul acestor preoți e cu mult mai mare decum s'ar crede, și nu adese-ori auzim plîngîndu-se bietul țeran: »La cine să mă mai plîng, domnule, dacă și popa e ca și ceilalți?»

Și earăși să ne dăm seama, că degenerarea morală și alcoolismul înucibit în sinul poporului nostru sunt în nex causal foarte strîns cu isprăvile acestor preoți nevrednici!

Va zice cineva, că cauza acestor miserie și sărăcia în care trăiește preoțimea noastră.

Ei bine, să înșeală.

Putem arăta sute de cazuri, în cari preoții nostri au trăit săraci și s'au luptat

cu multe neajunsuri dar' 'și-au împlinit totdeauna datorințele cu sfințenie, dacă au avut chemare și vocațiune spre statul preotesc.

Sărăcia e pedecă — nu o neagă nimeni — dar' rîvna după avere și lipsa vocațiunii e o pedecă neasemnat mai mare.

Eată pentru ce atragem atențiunea tinerimei noastre asupra vocațiunii preoțești, conjurându-o, să nu se dedice statului clerical decât singur sub înfrîurirea acestei vocațiuni. Altcum se nefericesc, și nenorocesc și pe cei-ce-i vor fi concrezuți spre păstorie sufletească.

Eată pentru ce recomandăm această carieră îndeosebi tinerilor cu stare materială bună, cari neavînd a se lupta cu neajunsuri, vor pute să-și concentreze toate forțele spre împlinirea nobilei lor misiuni — când o mulțime de forțe se cheltuiește în lupta cu neajunsurile zilnice.

Dar' înainte de toate — chemarea! Sărăcia e pedecă fără îndoială.

Să ne aducem aminte însă, că preoții nostri au fost totdeauna săraci, dar' aceasta nu 'i-a împedecat intru împlinirea datorințelor și intru câștigarea de merite neperitoare pe altarul bisericeii și al neamului. Să ne aducem aminte, că cel mai mare contingent al inteligenței noastre îl subminstrează preoțimea cea săracă, care de multe-ori 'și-a tras bucatura dela gură numai să-și poată susține copiii în școale.

Nu voim să zicem că preoțimea noastră se rămână și mai departe în miserie.

De o mie de ori — nu!

Sărăcia preoților nostri e amar simțită în întreg organismul nostru social.

Ameliorarea stărei preoțimei noastre e una dintre cele mai urgente cerințe, ce imperativ ni-se impun. Autoritățile bisericești o știu aceasta mai bine ca noi, și ele sunt chemate în primul rînd să se intereseze de cauză.

Această datorință li-se impune cu atît mai tare, cu cît guvernul, cunoscînd foarte bine stările noastre, 'și-a ținut deja mrejile ca să pescuiască în turbure.

Wlassics și cei din jurul lui au înțeles și ei, că preoții nostri cei săraci sunt una dintre cele mai puternice colonne a clădirii noastre naționale. Au înțeles și ei, că dacă pun mîna pe preoțime, poporul rămîne lipsit de conducători politici-intelectuali și inteligența rămîne izolată de intermediarii cei mai sinceri între ea și țărînimă.

Dar' cum s'o facă, când preoțimea noastră e independentă de influența lor?

Foarte simplu: preoțimea cea independentă e săracă — 'și-au zis — și noi le vom cumpăra cu bani independența.

Ajutorul promis de guvern aduce pe preoții nostri în o legătură de subordinațiune directă cu ministerul, care 'i-ar folosi de aici înainte drept servitori cumpărați și unelte de maghiarizare.

seara »la fântână» și ne jucam »de-a lupul și mielul» și »de-a țîț mîlai». După-ace ne prea încălziam, mai ales avînd de lucru cu miei și țîț și lupi blânzi, plecam în primblare, admirînd în natură drăguțul tablou din »noaptea de vară» a lui Coșbuc:

»Eat-o! Plină despre munte
Ese luna din brădet
Și se 'nălță 'nec-înecet
Gînditoare ca o frunte
De poet».

După Kindergarten serile ne adunam în sala dela hotel »Hebe», ca să învățăm. Și am și învățat, ca oamenii stăruitori. A fost vorba de horă. La început n'am putut să convenim asupra chestiunii, care horă s'o învățăm. Fiecare din cei prezenți știa câte o horă. Și fiecare voia să se preteze de instructor. Resultatul era să fie zădărnicea seratei. Am tranșat chestia, statorînd, să probăm mai întâiu Romana, căci ar fi potrivită să o dansăm și sus »la fântână», alternînd cu quadrille-ul. Am probat-o și am învățat-o, dar' numai adoptându-se unanim un regim absolutistic. Am dansat-o, cu mici abateri, cum se dansează în saloanele casei noastre din Sibiu.

Despre alte lucruri, cari de astădată n'au avut loc, într'o viitoare foită.

Vioni.

Banii guvernului ar ajuta încătvă materialicește, preoțimea noastră, dar' ar omorî-o cu *desăvîrșire moralicește*.

Și o corporațiune de preoți moartă moralicește nu mai are dreptul de existență!

Cîtă vreme preoțimea noastră a fost săracă, s'a bucurat de iubirea și stima noastră a tuturor; ei au fost *părinții* și luminătorii poporului. Dar' când această preoțime se va da legată în mîinile străinilor pentru bani, atunci poate să aibă bogății și pămînturi și multe de toate, dar' nu va avea iubirea noastră, nu va avea încrederea noastră, cel din urmă țeran va avea dreptul să-i spună în față: »N'ai ce mai căuta între noi, domnule părinte. D-ta ești bogat; noi sîntem săraci, dar' sîntem oameni de omenie».

Dorim din inimă o îmbunătățire a stărei preoțimei noastre, dar' nu putem primi o îmbunătățire, care invoalvă niște urmărit atît de funeste. Și nu o vom primi-o, cîtă vreme nu sîntem pe deplin asigurați, că ei vor rămîne și mai departe ai nostri, *vrednici de iubirea și stima de mai înainte*.

Fără această garanță preoțimea e pierdută pentru noi, vîndută străinilor — și nu va mai avea dreptul a conta la stima și iubirea nimîrui!

Videant consules!...

Serbările Honterus.

— Raport special. —

Brașov, 21 l. c.

Decorarea orașului. — Strădînit. — Reîn-tinut de gimnastică. — Desvîrșirea monumentului.

Cu ziua de 19 l. c. Brașovul a îmbrăcat haină de sîrbătoare.

Aproape toate casele Sașilor sînt decorate cu ghirlande de brad și cu steaguri bicol. Săsești și tricolore ungurești. Este de însemnat, că administrația ung. n'a permis ca Sașii se pună un steag unguresc și două săsești, ci două ungurești și două săsești, va se zică să nu fie cu un steag săsesc mai mult.

Orașul geme de lume. Au venit străini din toate părțile, nu numai din patrie, ci și din străinătate. Sînt mulți din Germania și din Austria. În ziua de 19 l. c. nu s'a întîmplat nimic deosebit. Sosirea străinilor și pregătirile sîrbărilor au ținut lumea în agitație.

În 20 l. c. după amiază la 4 ore toate reuniunile de gimnastică, cari au luat parte la festivități cu muzicele lor, s'au produs pe cîmpul de exercițiu de lângă fabrica de gaz.

S'au distins foarte mulți tineri sași la sul, paralele, în sărite și alergări. Între cari au fost premiați s'au putut vedea și câțiva ficiori de țărani (Sași) cu cioboate mari, încît omul se mira, cum de unul ca acela se poate face gimnastică așa de bine și se alerge așa de iute. Tot asemenea s'au distins și d-șoarele de sas în costumele lor de gimnastică.

Producțiunile gimnastice au durat până seara la 7 ore.

Seara a fost comers festiv.

În 21 n. c. la 5 ore dimineața clopotul cel mare anunță credincioșilor de conf. luter., că ziua cea mare, în care marele lor reformator a înviat din nou, a sosit.

La 6½ ore toți Sașii și Sascele cu mic cu mare, în costumele lor originale, alergau la casa lui Honterus în Strada-neagră, ca de aici apoi să plece cu toții împreună la Biserica-neagră, la monument, și acolo să fie prezenți la desvîlirea monumentului. Toate reuniunile și toate comunele cu steagurile și muzicele lor în frunte au trecut pe strada: Neagră, Șirul aței, Strada Porței, Strada orfanilor, apoi Tîrgul cailor și în urmă au intrat în curtea bisericeii-negre. Era un conduct impunător.

Pe la 8½ dim. au plecat dela casa lui Honterus din Strada neagră spre locul, unde este ridicată statua (bis. neagră), ca să o decoreze cu cununi. Între alte cununi frumoase din flori naturale cu pantlici bicolore săsești se află și o cunună de argint din flori de stejar aurită cu inscripțiunea: »Damele sasce din Brașov, 21 August 1898».

Cu ocaziunea desvîlirii monumentului s'au ținut mai multe vorbiri.

Seara s'a aranjat un frumos joc de artificii. Cu ziua de azi punctul culminant al festivităților săsești s'a încheiat. După aceasta mai urmează apoi baluri, cursele biciclistilor și excursiuni pe Buceciu.

1848.

Cronica anului.

Pojon, 18 August.

Comanda generală din Pesta dispune la ordinul ministrului de războiu Mézaros, ca batalionul grănițesc să fie pus sub pază și printr-o comisiune anume delegată spre scopul acesta să fie tras în cercetare pentru faptul de nesubordinațiune dela Seghedin.

(Gaz. de Trans.)

Pojon, 19 August.

Comitele Lamberg, însoțit de generalul Gläser, trece în revistă batalionul năsaudean. În vorbirea adresată grănițierilor îl laudă pentru alipirea și fidelitatea cătră casa împărătească și 'și exprimă deplina sa îndestulare față cu ținuta soldaților grănițieri. După revistă le dăruiește trei butoaie de vin și asistă mai multe ore în curtea casarmei la petrecerile și dansurile naționale ale ficiilor.

(Gaz. de Trans.)

Pesta, 18 August.

În dieta declară deputatul Sibiului H. Schmidt, că neputînd aduce în consonanță cu sancțiunea pragmatica organizarea maghiară a armatei, e silit să se opună unei atari încercări.

(Siebb. B. nr. 90.)

St-Toma, 19 August.

Ungurii au voit să iee șanțurile romane cu asalt și pentru aceea stringîndu-și toate puterile în 19 l. c. dim. la 2 ore s'au aruncat asupra Sîrbilor aflători în St-Toma. A fost o luptă crîncenă, în care ambele părți au pierdut mult. Ungurii au fost siliți să se retragă. La Verbas, Kis-Kér, O-Becse și Turja Ungurilor le-a mers și mai rău.

(Közlöny și B. H.)

Biserica-albă, 19 August.

În 19 l. c. după 2 ore dim. revoluționarii s'au aruncat asupra orașului. Lupta a ținut 10 ore întregi. Mai multe case au fost aprinse și ruinate. Deși Sîrbii de aci au ținut cu revoluționarii, totuși au trebuit să se retragă; abia s'au depărtat acestia, s'a început bătăia între locuitori. N'au fost cruțate nici femeile, nici copiii. În luptă a căzut și parochul Sîrbilor. Din Vîrșet a plecat ulani pentru a face pace. Mulți dintre Români materialmente au fost nimiciți total.

(Gaz. de Trans.)

București, 19 August.

Deputații poporului: Dem. Brătian, Nic. Bălcescu, Gr. Grădișteanu, Basiliade și Stefan Gulescu, Marți seara pleacă de aci la Giurgiu și de aci — sub conducerea inter-petului Emin Effendi — se vor duce la Constantinopol, ca aici de-a dreptul să negocieze cu înalta Poartă pentru asigurarea constituțiunii din 11/23 Iunie.

(Org. Naț. nr. 15.)

Sighetul-Marmației, 19 Aug.

Un decret ministerial denumește pe Gavril Mihály de Apșa de comisar regesc cu puterea vieții și a morții în mînă pentru comitatele și ținuturile: Marmăția, Sătmă, Bereg, Ung, Solnok-de-mijloc, Chior, Crasna și la regimentul 2-lea de grănițieri români din districtul Bistriței, în cari se presupune că ar fi intrat spiritul de răscăla și turburare.

Biserica-albă, 19 August.

Primul atac al Sîrbilor. Knicsanin și Bobalics atacă orașul cu 6000 oameni. Căpitănelul Maderspach după o luptă de 10 ore îi respinge. Pierderea Sîrbilor e 294 morți, a apărătorilor 63 morți și răniți.

(Kerékgyártó.)

Caransebeș, 19 August.

Răsculații (sîrbi) au cuprins Caransebeșul. O parte din grănițierii de aici au fraternizat cu ei.

(Ellenör.)

Vrbas, 19 August.

Atacul armatei maghiare asupra pozițiilor dela Turja și St-Tamaș a fost respins.

(Siebb. B. nr. 90.)

Pesta, 19 August.

Pe la miezul lui August, scrie »Kossuth Hirl.» și »Ellenör», Sîrbii s'au aruncat asupra Caransebeșului. 800 grănițieri români au fost trimiși asupra lor, dar' grănițierii n'au vrut să puște. Știrea aceasta a venit până la cărmuitorul Hunedoarei Kun Gothard cu adăosul că Sîrbii au de gând să treacă în acest comitat pentru a-i răscula și pe Români. Frica e de nedescris, pentru-că în Hunedoara numai ici-colea este semănat câte un sătuț de Unguri, ear' soldați ungurească ca 'n palmă.

Brașov, 19 August.

Cărmuirea locală din partea guvernului este însărcinată cu publicarea unui decret, »ca

toți frații români» din vecinătate să părăsească Brașovul în restimp de 3 zile, sau să se retragă în ținuturi ungurești. — Locuitorii sînt revoltați cu toții. Comunitatea va protesta în contra acestei măsuri.

(Siebb. Wochbl.)

Cronica zilei.

Sibiu, 22 August.

Iubileul Monarchului nostru în România. Colonia austriacă din capitală a deschis o colecție pentru a contribui la »Fondul iubilar Francisc Iosif», ce se va crea la Viena, în vederea înființării mai multor institute de binefacere. La banchetul și la concertul de aseară al coloniei austriace, — la cari n'a fost admisă participarea nici unui Ungur, spre marea bucurie a Germanilor, — s'au subscris aproape 10.000 lei.

Iubileul împăratului Francisc Iosif în București. Joi, în 18 August, la orele 11, s'a ținut la catedrala catolică din București un Te-Deum, oficiat de Archiepiscopul Hornstein, pentru Împăratul Francisc Iosif. Ziua onomastică a Împăratului, coincidînd cu iubileul de 50 de ani de domnie a Monarchului s'a dat Te-Deum-ului o solemnitate mai mare ca de obicei. La serviciul divin au asistat domni baron d'Aehrenthal, de Missulin, Goracechi și întreg personalul legațiunii și consulatului austro-ungar din capitală. Toate legațiunile din capitală au fost reprezentate prin secretarii lor. M. Sa Regele a fost reprezentat de d-nii general Vlădescu și loc-colonel Georgescu. Altea Sa Regală Principele Ferdinand a fost re-representat prin domnul major Demetrescu. Au mai fost de față d-nii: Dim. Sturdza, Eugen Stătescu, Ionel Brătianu, Spiru Haret, G. D. Palladi, N. Mișu, secretar general al ministerului de externe, Caton Lecca, Gh. Bursan, loc-țitor de primar al capitalei, etc. Lume puțină în biserică. *Colonia ungurească, drept manifestare în contra iubileului, n'a fost reprezentată de loc.* Toate societățile austriace și săsești din capitală au fost reprezentate prin câte trei delegați.

Domnul George S. Vasiliu, cunoscutul nostru tenorist și compositor musical dela opera română din București, va face în curînd un turneu prin Ardeal și prin Bănat. Va concerta prin orașele: Mehadia, Caransebeș, Lugoj, Timișoara, Buziaș, Arad, Hațeg, Orăștie, Oradea-mare, Șimleu, St-Miclăușul-mare, St-Georgiu (Bistrița), Abrud, Blaj, Sibiu, Făgăraș și Brașov.

Di Vasiliu de altcum e bine cunoscut publicului nostru. Înainte de aceasta cu trei ani a mai fost pe la noi, cu care ocaziune a concertat și aici în Sibiu.

De curînd dl Vasiliu a fost decorat de împărăteasa Rusiei cu ordinul »St. Ana», pentru o compozițiune musicală ce 'i-a dedicat. Cuvintele sînt de Carmen Sylva.

Medalii comemorative. Din incidentul sîrbărilor iubilare de 50 ani, M. Sa a dispus pregătirea unor monete comemorative de argint sau bronz. Monetele se vor distribui soldaților și gendarmilor cari au servit în intervalul dela 2 Decembrie 1848 până la 2 Dec. 1898. Moneta poartă de o parte bustul regelui, ear' de cealaltă parte e inscripția SIGNUM MEMORIAE. Astfel de monete se vor distribui și între ofițierii de stat civil. Acei, cari timp de 40 ani au servit neîntrerupt pe aceeași carieră, vor fi distinși cu »moneta pentru serviciu fidel de 40 ani».

Inscripția de sub protretul Monarchului e: »FRANC. JOS. I. D. G. IMP. AUST. REX. BOH. ETC. ET. REX. AP. HUNG.» Ear' de ceea parte: »XXXX. ANNORUM», Inscripția marginală e: »SIGNUM LABORIS FIDELITER PERACTI».

Foile ungurești sînt supărate foc, de oare-ce rescriptele regesti sînt adresate lui Goluchowski. Și poate sînt supărate și din motivul, că se face pomnirea de 2 Decembrie 1848. Destul că ele declară, că nu au nimic cu sîrbările (semni közünk hozzá) și rescriptele preainalte le numesc: *rescripte împărătești ilegale (törvénytelen, a magyar közzogot oly durván megsértő császári kéziratok).*

Fără comentariu!...

Mulțumită. Senatul școlii principale gr-cat din Lăpușul-unguresc aduce mulțumită publică direcțiunii institutului de credit și economii »Someșana» din Dej, care cunoscînd multe lipsă ale acestei școli, a binevoit, atît în anul trecut cît și în anul curent a-i da câte un ajutor de 100 fl. v. a. Ne-am bucura, dacă exemplul dat de »Someșana» ar avea mulți imitatori, mai ales că școala normală din Lăpușul-unguresc e unica în aceste ținuturi și care e susținută numai cu mari greutate. Suciude-sus, la 16 August 1898. Cu stimă: Ioan Olteanu, preotul Suciului și cassa-rul fondului școlastic.

REGATUL ROMÂN.

Primăria orașului Brăila.

Publicație.

Pe baza deciziunii consiliului comunal nr. 39 din ședința dela 5 Noemvrie 1897, a deciziunii consiliului județean local din ședința dela 12 Februarie 1898 și a avisului camerei de comerț din Brăila nr. 157/98, aprobat de dl ministru de interne prin ordinul nr. 10.259 dela 12 Maiu a. c., se vor ține în orașul Brăila:

Trei mari târguri anuale de vite

în zilele de: 14 Septemvrie, 9 Martie și târgul moșilor (luna Maiu) cu bălcu general de tot felul de mărfuri.

Aceste târguri vor începe să funcționeze: cele din Martie și Septemvrie cu șase zile, iar cel dela târgul moșilor cu 10 zile înainte de datele la care sunt fixate.

În conformitate cu legea poliției veterinare și pentru înlesnirea publicului, primăria a construit pe izlazul orașului în apropiere de abator și de stațiunea liniei ferate un obor de vite cu compartimente pe specii de animale, grajduri, șoproane, instalații de apă, precum și toate celelalte instalații necesare, cari se vor pune gratuit, la dispozițiunea proprietarilor pentru vitele ce le vor aduce spre vânzare.

Vitele aduse la aceste târguri vor trebui să fie însoțite de certificate de proveniență și sănătate.

PRIMUL TÎRG DE VITE,

când se va face și inaugurarea oficială va avea loc

la 14 Septemvrie 1898.

Primăria va cumpăra din acest târg caii necesari pentru serviciul de curățire al stradelor orașului.

Totodată se aduce la cunoștința publică, că la târgul dela 14 Septemvrie 1898, se vor decerne de către comună și particulari:

36 premii în valoare de 2000 lei

și anume:

Pentru cai de muncă (păreche) 3 premii: Premiu I. lei 100 " II. " 50 " III. " 30	Pentru cai de muncă (intr'unul) 4 premii: Premiu I. lei 60 " II. " 40 " III. " 20	Pentru cai de călărie 3 premii: Premiu I. lei 80 " II. " 50 " III. " 30
Pentru cai de trăsură (păreche) 3 premii: Premiu I. lei 150 " II. " 100 " III. " 50	Pentru armăsari de reproducție 2 premii: Premiu I. lei 80 " II. " 50	Pentru iepe cu mânzi 3 premii: Premiu I. lei 80 " II. " 50 " III. " 30
Pentru noateni dela 2—3 ani 3 premii: Premiu I. lei 60 " II. " 40 " III. " 20	Pentru vite de măcelărie 4 premii: Premiu I. lei 60 " II. " 35 " III. " 20	Pentru vaci de lapte 3 premii: Premiu I. lei 60 " II. " 40 " III. " 20
Pentru boi de muncă (păreche) 3 premii: Premiu I. lei 100 " II. " 70 " III. " 50	Pentru tauri 2 premii: Premiu I. lei 60 " II. " 40	Pentru oi 3 premii: Premiu I. lei 50 " II. " 30 " III. " 20
Premiu I. lei 50	Pentru porci 3 premii: Premiu I. lei 30 Premiu II. lei 20	Premiu III. lei 20.

Pentru ori-ce alte informațiuni a se adresa la primărie sau la serviciul veterinar al orașului Brăila.

Primar: N. N. Ionescu.

Secretar general: N. Țino.

Nr. 1208/1898.

[1605] 2—3

Publicațiune.

Primăria comunală din Avrigh intenționează edificarea respective adoptarea din material solid a căreime comunale.

Piatra, cărămida, varul, nășipul și țigla precum și materialul de lemn cu excepțiunea celui pentru uși și ferestri le dă comuna, altceva nu.

Planul și preliminarul stau spre vedere publică în orele oficiale în cancelaria comunală.

Spesele preliminate sânt 4780 fl. 55 cr. v. a. și licitațiunea se va ține în cancelaria comunală din Avrigh, la 27 August st. n. a. c., la 10 ore a. m., la care se vor primi și oferte în scris, provăzute cu vadiul de 10% a prețului de strigare. Ofertele trebuie să conțină declarațiunea, că oferentul cunoaște pe deplin condițiunile și se supune acestora necondiționat.

Comuna își rezervă dreptul de a alege dintre licitanți resp. oferenti pe cel mai convenabil sau a respinge toate ofertele făcute.

Întreprinzătorul are a efectul lucrărilor încă în decursul perioadei de edificare din anul curent așa încât edificiul să se poată preda comunei în folosință încă înainte de începerea iernei.

Avrigh, 18 August 1898.

Ioan David,
not. com.

Ioan Vlad,
primar.

Moșie de exarândat.

În Budatele, cercul Ormenișului (stațiunea călei ferate în loc) este o moșie peste 200 jugere de exarândat.

Informațiuni în Budatele la proprietărea Aurelia Szappan, sau în Bistrița la Alex. Szilasi.

[1607] 1 3

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus dela 40 cr. sau 1 lei la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișitul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgelnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legenda populară din giurul Nășendului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boamă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu preț redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genet. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșitor îndrăgelnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 60 bani.
28. Păcălă în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarcițul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Iazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pământul. Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire

librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăduță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, poezie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895). fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

- „În vîltoare“, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de târgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Ionel Maruckall.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vice arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care să întresează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
- Vol. II. (Völkertliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlacho-Maglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., 4 cu ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympe-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
- „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă 2.80
- „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Românii inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sânt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressmandt.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de vilei, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de F. W. RAFFEISEN.

Edițiunea a V-a:

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

Reunirea rom. de agricultură din comitatul Sibului“

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. comandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.